AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 114v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

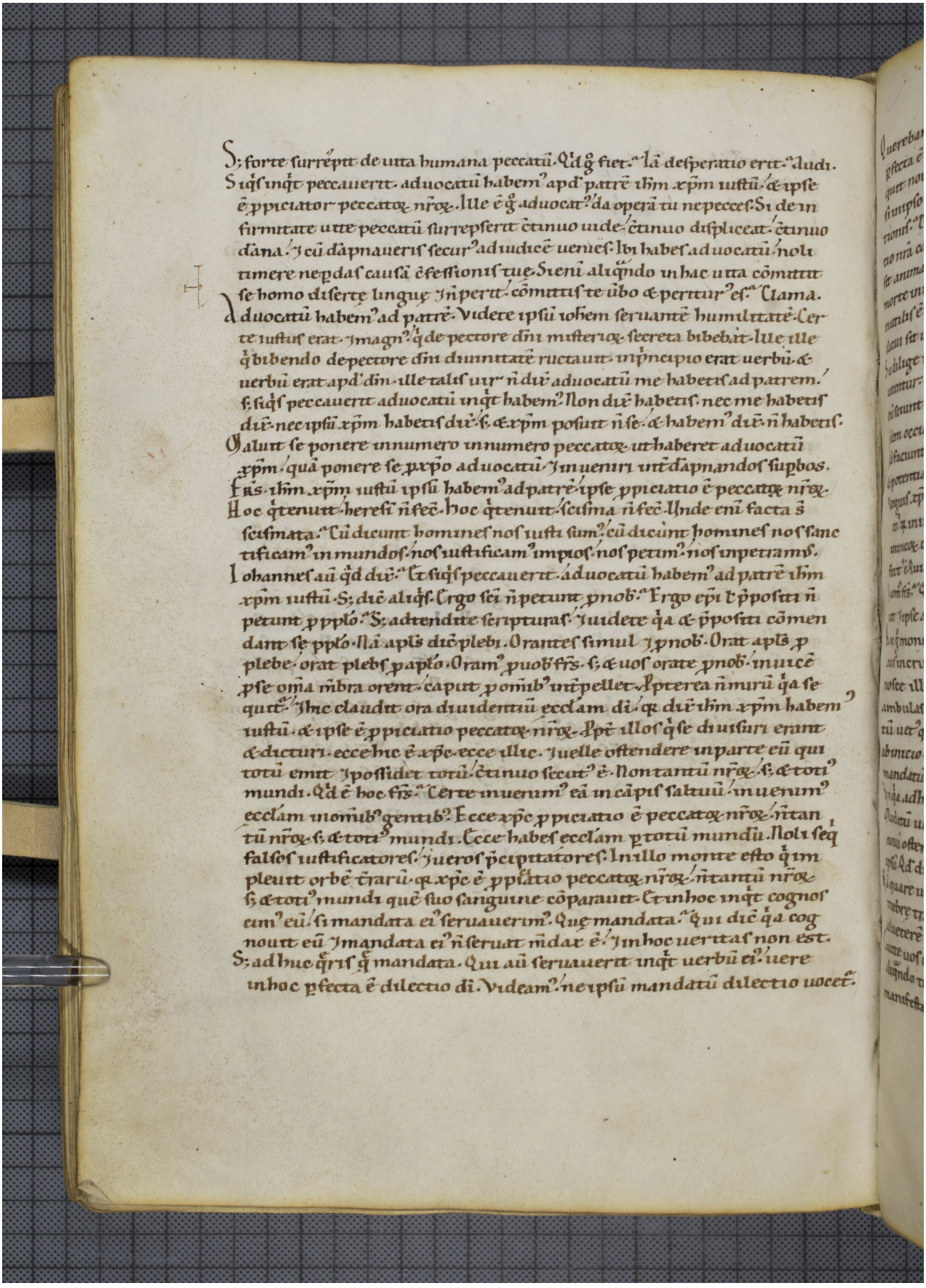

S; forte surrepit de uita humana peccatū. Qd ḡ fiet. Iā desperatio erit. Audi.
Si q̄s inq̄t peccauerit. aduocatū habem⁹ apd patrē ihm xp̄m iustū. & ipse
ē ꝓpiciator peccatoꝝ nr̄oꝝ. Ille ē ḡ aduocat⁹. da operā tu ne pecces. Si de in
firmitate uite peccatū surrepserit c̄tinuo uide. c̄tinuo displiceat. c̄tinuo
dāna. Et cū dāpnaueris secur⁹ ad iudicē uenies. Ibi habes aduocatū. noli
timere ne ꝑdas causā c̄fessionis tuę. Si enī aliq̄ndo in hac uita cōmittit
se homo diserte linguę. Et n̄ perit. cōmittis te ūbo & peritur⁹ es. Clama.
Aduocatū habem⁹ ad patrē. Videte ipsū iohem seruantē humilitatē. Cer
te iustus erat. Et magn⁹. q̄ de pectore dn̄i misterioꝝ secreta bibebat. Ille ille
q̄ bibendo de pectore dn̄i diuinitatē ructauit. in p̄ncipio erat uerbū. &
uerbū erat apd dn̄m. ille talis uir n̄ dix̄ aduocatū me habetis ad patrem.
S; si q̄s peccauerit aduocatū inq̄t habem⁹. Non dix̄ habetis. nec me habetis
dix̄. nec ipsū xp̄m habetis dix̄. S; & xp̄m posuit n̄ se. & habem⁹ dix̄. n̄ habetis.
Maluit se ponere in numero in numero peccatoꝝ ut haberet aduocatū
xp̄m. quā ponere se ꝓ xp̄o aduocatū. Et inueniri int̄ dāpnandos sup̄bos.
Frs. ihm xp̄m iustū ipsū habem⁹ ad patrē. ipse ꝓpiciatio ē peccatoꝝ nr̄oꝝ.
Hoc q̄tenuit. heresī n̄ fec̄. hoc q̄tenuit. scisma n̄ fec̄. Unde enī facta s̄
scismata. Cū dicunt homines nos iusti sum⁹. cū dicunt homines nos sanc
tificam⁹ in mundos. nos iustificam⁹ impios. nos petim⁹. nos in petramus.
Iohannes aū q̄d dix̄. Et si q̄s peccauerit. aduocatū habem⁹ ad patrē ihm
xp̄m iustū. S; dic̄ aliq̄s. Ergo sc̄i n̄ petunt ꝓ nob̄. Ergo ep̄i & p̄positi n̄
petunt ꝓ ppl̄o. S; adtendite scripturas. Et uidete q̄a & p̄positi cōmen
dant se ppl̄o. Nā apl̄s dic̄ plebi. Orantes simul et ꝓ nob̄. Orat apl̄s ꝓ
plebe. orat plebs ꝓ apl̄o. Oram⁹ ꝓ uob̄ frs. S; & uos orate ꝓ nob̄. in uicē
ꝓ se om̄a m̄bra orent. caput ꝓ om̄ib⁹ int̄pellet. Ꝑterea n̄ mirū q̄a se
quit. Et hic claudit ora diuidentiū eccl̄am dī. q̄ dix̄ ihm xp̄m habem⁹
iustū. & ipse ē ꝓpiciatio peccatoꝝ nr̄oꝝ. Ꝑp̄t illos q̄ se diuisuri erant
& dicturi. ecce hic ē xp̄c. ecce illic. Et uelle ostendere in parte eū qui
totū emit et possidet totū. c̄tinuo secut⁹ ē. Non tantū nr̄oꝝ. S; & toti⁹
mundi. Qd ē hoc frs. Certe inuenim⁹ eā in cāpis saltuū. inuenim⁹
eccl̄am in om̄ib⁹ gentib⁹. Ecce xp̄c ꝓpiciatio ē peccatoꝝ nr̄oꝝ. n̄ tan
tū nr̄oꝝ. S; & toti⁹ mundi. Ecce habes eccl̄am ꝑ totū mundū. Noli seq̄
falsos iustificatores. Et ueros p̄cipitatores. In illo monte esto q̄ im
pleuit orbē t̄rarū. q̄ xp̄c ē ꝓpiciatio peccatoꝝ nr̄oꝝ. n̄ tantū nr̄oꝝ
S; & toti⁹ mundi quē suo sanguine cōparauit. Et in hoc inq̄t cognos
cim⁹ eū. si mandata ei⁹ seruauerim⁹. Quę mandata. Qui dic̄ q̄a cog
nouit eū. Et mandata ei⁹ n̄ seruat m̄dax ē. Et in hoc ueritas non est.
S; ad huc q̄ris q̄ mandata. Qui aū seruauerit inq̄t uerbū ei⁹. uere
in hoc ꝑfecta ē dilectio dī. Videam⁹. ne ipsū mandatū dilectio uocet.